Dodatek do „Biuletynu Kowieńskiego"

BIULETYN BAŁTYCKI

WILBI

Nr. Wilno, dnia 4 października 1934 r.- 225.

T r e ś ć n u m e r u:

ŁOTWA:

1.Sprawa produkcji gospodarczej Łotwy. 2.Zatwierdzenie kwot walutowych na ostatni kwartał r.b.

ESTONJA:

1.Sprawa stosunku parlamentu do rządu. 2.Zgon muzyka estońskiego.-

--&--

ŁOTWA:1.S p r a w a p r o d u k c j i g o s p o d a r c z e j Ł o t w y .Prasa ryska /z 4.X.1934/:Wicedyrektor D-tu Handlu i Przemysłu M-stwa Finansów A.Salts wygłosił w dn.3 października przez Radjo Ryskie odczyt w sprawie produkcji gospodarczej Łotwy.

Jeżeli chodzi o łotewskie warunki gospodarcze, Łotwa bezpośrednio po wojnie przedstawiała jedno wielkie rumowisko. Dawał się wtedy w Łotwie zauważyć istny głód towarów. W tamtych też czasach wydał rząd szereg rozporządzeń, zakazujących eksportu towarów, w pierwszym rzędzie zaś środków spożywczych,zagranicę.

Z biegiem czasu w miarę stabilizowania się normalnych warunków zarządzenia te zostały zniesione. Stopniowo obroty łotewskiego handlu zagranicznego zaczęły wzrastać. W 1921 r. łotewski handel zagraniczny /import i eksport/ wyrażał się okrągłą cyfrą 100 milj. łatów. W 1929 r. cyfra ta wzrosła do 600 milj.łatów. W tymże roku eksport równomiernie obejmował produkty rolne, materjały leśne i fabrykaty. Kryzys światowy zmusił Łotwę do ograniczenia importu towarów, które mogły być zastąpione przez wyroby miejscowe. Obroty handlu zagranicznego spadły w 1933 r. do sumy 150 milj.łatów, wynosząc w ten sposób zaledwie jedną czwartą obrotów z 1929 r. In. słowy Łotwa znowu przeszła do systemu gospodarki wewnętrznej. Łotewscy rolnicy i przemysłowcy pracują głównie dla potrzeb konsumentów miejscowych,a nie na eksport.

Od października 1931 r. istnieje na Łotwie skomplikowany system regulowania importu, co było potrzebne dla zachowania równowagi między importem a eksportem. Cyfry wykazują, że w porównaniu z 1929 r. wartość importu w 1933 r. zmniejszyła się czterokrotnie. Odpowiednio wzrosła konsumcja własnych towarów łotewskich. Najbardziej zmniejszył się import środków żywnościowych. W 1929 r. importowała Łotwa żyta, pszenicy i jęczmienia, cukru, jaj, ryżu, soli i śledzi na sumę 82,5 milj.łatów, zaś w 1933 r. - tylko za 5 milj.łatów. Jest to jedna z najpoważniejszych zdobyczy Łotwy w latach kryzysu. Łotwa zwiększyła produkcję zboża o tyle, że może sama siebie wykarmić. Pracuje się w Łotwie intensywnie nad produkcją własnego cukru. Eksport jaj stanowi jeden z postulatów Łotwy przy zawieraniu traktatów handlowych.

W zakresie produkcji przemysłowej wzrosła produkcja tkanin wełnianych, bawełnianych i jedwabnych. W ciągu półtora roku fabryki tekstylne zwiększyły liczbę robotników o blisko 7 i pół tys. W czasie kryzysu nauczyli się Łotysze produkować towary, które niedawno jeszcze sprowadzali z zagranicy. Liczba robotników w przemyśle osiągnęła poziom przedkryzysowy. W ten sposób można mówić o kryzysie w Łotwie jedynie w dziedzinie przemysłu na eksport i żeglugi morskiej.-

2. Z a t w i e r d z e n i e k w o t w a l u t o w y c h n a o s t a t n i k w a r t a ł r. b .Prasa ryska /z 4.X.1934/:Minister Finansów Ekis zatwierdził w tych dniach kwoty walutowe Banku Łotewskiego na ostatni kwartał r.b. w wys.10 milj.łatów.-

ESTONJA:1.S p r a w a s t o s u n k u p a r l a m e n t u d o r z ą d u .Prasa ryska /z 4.X.1934/:W estońskich sferach parlamentarnych przeważa zdanie, że mimo krytyki działalności rządu, większość członków parlamentu na konflikt z rządem nie pójdzie.-

Z g o n m u z y k a e s t o ń s k i e g o .Prasa ryska /z 4.X.34/: W Szwajcarji zmarł znany muzyk estoński O.Riseman.-

BIULETYN BAŁTYCKI

Nr. Wilno, dnia 4 października 1934 r.- 225.-

T r e ś ć n u m e r u:

ŁOTWA:

1.Sprawa produkcji gospodarczej Łotwy. 2.Zatwierdzenie kwot walutowych na ostatni kwartał r.b.

ESTONJA:

1.Sprawa stosunku parlamentu do rządu. 2.Zgon muzyka estońskiego.-

--§--

ŁOTWA:1.S p r a w a p r o d u k c j i g o s p o d a r c z e j Ł o t w y. Prasa ryska /z 4.X.1934/:Wicedyrektor D-tu Handlu i Przemysłu M-stwa Finansów A.Salts wygłosił w dn.3 października przez Radjo Ryskie odczyt w sprawie produkcji gospodarczej Łotwy.

Jeżeli chodzi o łotewskie warunki gospodarcze, Łotwa bezpośrednio po wojnie przedstawiała jedno wielkie rumowisko. Dawał się wtedy w Łotwie zauważyć istny głód towarów. W tamtych też czasach wydał rząd szereg rozporządzeń, zakazujących eksportu towarów, w pierwszym rzędzie zaś środków spożywczych,zagranicę.

Z biegiem czasu w miarę stabilizowania się normalnych warunków zarządzenia te zostały zniesione. Stopniowo obroty łotewskiego handlu zagranicznego zaczęły wzrastać. W 1921 r. łotewski handel zagraniczny /import i eksport/ wyrażał się okrągłą cyfrą 100 milj. łatów. W 1929 r. cyfra ta wzrosła do 600 milj.łatów. W tymże roku eksport równomiernie obejmował produkty rolne, materjały leśne i fabrykaty. Kryzys światowy zmusił Łotwę do ograniczenia importu towarów, które mogły być zastąpione przez wyroby miejscowe. Obroty handlu zagranicznego spadły w 1933 r. do sumy 150 milj.łatów, wynoszą w ten sposób zaledwie jedną czwartą obrotów z 1929 r. In. słowy Łotwa znowu przeszła do systemu gospodarki wewnętrznej. Łotewscy rolnicy i przemysłowcy pracują głównie dla potrzeb konsumentów miejscowych, a nie na eksport.

Od października 1931 r. istnieje na Łotwie skomplikowany system regulowania importu, co było potrzebne dla zachowania równowagi między importem a eksportem. Cyfry wykazują, że w porównaniu z 1929 r. wartość importu w 1933 r. zmniejszyła się czterokrotnie. Odpowiednio wzrosła konsumcja własnych towarów łotewskich. Najbardziej zmniejszył się import środków żywnościowych. W 1929 r. importowała Łotwa żyta, pszenicy i jęczmienia, cukru, jaj, ryżu, soli i śledzi na sumę 62,5 milj.łatów, zaś w 1933 r. - tylko na 5 milj.łatów. Jest to jedna z najpoważniejszych zdobyczy Łotwy w latach kryzysu. Łotwa zwiększyła produkcję zboża o tyle, że może sama siebie wyżywić. Pracuje się w Łotwie intensywnie nad produkcją własnego cukru. Eksport jej stanowi jeden z postulatów Łotwy przy zawieraniu traktatów handlowych.

W zakresie produkcji przemysłowej wzrosła produkcja tkanin wełnianych, bawełnianych i jedwabnych. W ciągu półtora-roku fabryki tekstylne zwiększyły liczbę robotników o blisko 7 i pół tys. W czasie kryzysu nauczyli się Łotysze produkować towary, które niedawno jeszcze sprowadzali z zagranicy. Liczba robotników w przemyśle osiągnęła poziom przedkryzysowy. W ten sposób można mówić o kryzysie w Łotwie jedynie w dziedzinie przemysłu na eksport i żeglugi morskiej.-

2. Z a t w i e r d z e n i e k w o t w a l u t o w y c h n a o s t a t n i k w a r t a ł r. b. Prasa ryska /z 4.X.1934/:Minister Finansów Ekis zatwierdził w tych dniach kwoty walutowe Banku Łotewskiego na ostatni kwartał r.b. w wys.20 milj.łatów.-

ESTONJA:1.S p r a w a s t o s u n k u p a r l a m e n t u d o r z ą d u. Prasa ryska /z 4.X.1934/:W estońskich sferach parlamentarnych przeważa zdanie, że mimo krytyki działalności rządu, większość członków parlamentu na konflikt z rządem nie pójdzie.-

2.Z g o n m u z y k a e s t o ń s k i e g o. Prasa ryska /z 4.X.34/: W Szwajcarji zmarł znany muzyk estoński C.Risseman.-